

potopisih. Spesnil je „Lovretanske litanije“ in prevedel islandsko pesnitev o Materi božji: „Lilija“. V štirih zvezkih je popisal zgodovino St. Gallena, svojega rojstnega kraja, in svojemu očetu je postavil krasen spomenik s spisom: Gallus Jakob Baumgartner und die neuere Staatsentwicklung der Schweiz. Pod imenom „Wohlgemut“ je napisal delo o Martinu Lutru.

Glavno delo Baumgartnerjevo je pa široko zasnovana zgodovina svetovnega slovstva, ki jo je dovedel do šest debelih knjig. Treba si je predstaviti ogromne težave, ki jih je moral premagati. Ni imel sotrudnikov pri tako ogromnem podjetju, živeti je moral v majhnem mestecu, daleč od velikih knjižnic, podjetje samo je pa neizmerno težavno, ker obsega slovstva vseh narodov vsega sveta, sedaj živčih in že izumrlih. Prva dva zvezka obsegata zgodovino vzhodnih narodov, tretji zgodovino grškega in latinskega klasičnega slovstva, četrti zgodovino grškega in latinskega krščanskega slovstva, peti del obravnava francosko slovstvo, šesti, ki ima za predmet laško slovstvo, se nahaja v tisku.

Quo vadis — opera. Po Sienkievičevem romanu „Quo vadis“ je napisal Francoz Henri Coin libreto za opero, ki jo je uglasbil nadarjeni komponist Jean Nongues pod naslovom „Chiquito“. Nova opera se je pela prvič lansko sezono v operi „Comique“ v Parizu in je imela uspeh.

Freudenreichovi „Graničari“ v češkem prevodu. V Plznu je izšel češki prevod Freudenreichovih „Graničarov“. V predgovoru se opisuje zgodovina zagrebškega gledališča in Freudenreichovo življenje in umetniško delovanje. Pri istem založniku J. Zaruki so izšli češki prevodi sledečih hrvaških dram: Stjepan Miletić: „Grof Paližina“, Josip Evgen Tomić: „Pastorak“ in Ivo Vojnović: „Psyche“.

Tolstojeva 82 letnica. Dvainosemdesetletnico svojega rojstva je preživel Lev Nikolajevič Tolstoj zdrav v dru-

žinskem krogu pri svojem zetu Mihajlu Sergjejeviču Suhotinu v Kočetih v tulski guberniji. Lev Nikolajevič Tolstoj je vesel in vedrega duha. Dan je prešel čisto mirno, nobenega zunanjega slavlja ni bilo in noben brzovaj ni prišel. Istega dne je odpotoval domači učitelj v rodbini Suhotinovi in Tolstoj mu je napisal v spominsko knjigo za slovo:

„Opravljaj delo svojega življenja, izpolnjuj voljo Boga in bodi prepričan, da samo tem potom boš plodotvorno sodeloval pri izboljšanju splošnega življenja — Resnično življenje obstoji v tem, da se živi za dušo, izpopolnjuje vedno bolj in približuje k Bogu.“ — 28. avgusta 1910, zvečer, Kočeti.

09660

Naše slike.

Vstani, zaspanec, str. 421. Čitateljem „Dom in Sveta“ že znani bolgarski slikar Vešin, ustanovitelj bolgarske umetnosti, je naslikal dovtipno sliko iz vaškega življenja, ki govori dovolj jasno sama o sebi.

Veseli Jaka, str. 437, je delo nemškega slikarja Janeza Gehrtsa, brata bolj znanega slikarja Karla Henrika. Gehrts je ilustriral razne nemške pravljice in knjige ter se odlikuje po živahnem humorju.

Slike Janeza Wolfa in spomenik kralja Jagela so opisane v člankih današnje številke.

Slike na str. 461. nam kažejo najmlajšega slovanskega kralja, črnogorskega vladarja Nikito, z njegovo ženo Mileno in mlajšim sinom Mirkom, katerega bi nekateri radi videli na črnogorskem in menda tudi na srbskem prestolu.

Segantini, str. 444., najslavnejši impresionist, je povelečeval Alpe in njih veličastno krasoto. Se sedaj vzbujajo njegove slike na razstavah veliko zanimanje.



SPOMENIK KRALJA JAGELA V KRAKOVU